

7.

Dansk Forening for Børne-Tandpleje.

København, den 8. Januar 1912.

Til Folketinget.

Bestyrelsen for Dansk Forening for Børne-Tandpleje tillader sig hermed at henvende sig til det høje Ting med Andragende om, at der i Lov om Bestemmelser vedrørende Skolevæsenets Styrelse og Tilsyn m. v. udenfor København maa blive optaget lignende Regler angaaende Tilsyn med Børnenes Tænder, som forefandttes i §§ 21 og 22 i det Udkast, som var udarbejdet af den af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet under 11. December 1909 nedsatte Kommission, hvilke af samtlige Kommissionens Medlemmer uden Forbehold tiltraadte Punkter gik ud paa, at en Kommunalbestyrelse efter Skolekommissionens Indstilling kan bestemme, at Børnenes Tænder underkastes et særligt Tilsyn ved Undersøgelse og Behandling af en dertil antagen Tandlæge for de Skolebørns Vedkommende, hvis Forældre eller Værger meddele Samtykke hertil, og at Kommunen har Krav paa delvis Refusion fra Statskassen og fra vedkommende Skolefond af Udgifterne til Lønning af denne Tandlæge.

Ingen anden Sygdom har saa stor Udbredelse i vort Land som Tandkaries. Allerede fra Barnealderen hærger den Befolkningen i den Grad, at langt over 90 pCt. af Børnene i den skolepligtige Alder ere angrebne af den. Fra Mælkætænderne griber Sygdommen over paa de blivende Tænder, efterhaanden som disse komme frem, og foruden sine vanheldende Virkninger og de Smerter, Tandbylder o. s. v., som ere dens umiddelbare Følger, og som forvandle adskillige Arbejdsdage til Sygedage, har Lidelsen en langt alvorligere Betydning. Gennem de Forraadningsstoffer, hvormed den fylder vor Mund, og gennem den mangelfulde Tygning, som er en Følge af Tændernes Forfald, og under hvilken navnlig Fordøjelsesorganerne og Stofskiftet lide, kan den nemlig lægge Grunden til alvorlige Almenlidelser, ligesom ogsaa kroniske Sygdomme, hvis Forløb er afhængigt af Ernæringen — saaledes Tuberkulosen — blive ugunstigt paavirkede ved daarlige Tænder.

Kampen mod den overhaandtagende Tandsygdom hos Befolkningen er utvivlsomt et af de vigtigste Led i Nutidens Bestræbelser for at fremme Folkesundheden.

Skal man imidlertid med Udsigt til Held bekæmpe Tandkaries og holde denne Sygdom indenfor saadanne Grænser, at der ikke tilføjes Individierne blivende Skade, maa der allerede fra Barnealderen vies Tænderne Omsorg, de maa holdes rene, og de maa jævnlig underkastes kyndigt Eftersyn, saaledes at begyndende Angreb af Sygdommen kan opdages og standses i Tide. Ønskeligt var det ganske vist, om alle Børn allerede længe før den skolepligtige Alder kunde blive Genstand for systematisk Tandpleje, men særlig vigtigt er det, at denne ikke paabegyndes senere end ved 6—7 Aars Alderen, idet paa dette Tidspunkt de første af de blivende Tænder bryde frem. Dels af denne Grund, dels under Hensyn til den bedre Kontrol med Behandlingens Gennemførelse og med Udnyttelsen af de paa den anvendte Pengemidler, som derved opnaas, har man almindeligvis i Udlandet, hvor Børne-Tandplejen er tagen op som Samfundsopgave, valgt at knytte Sagens praktiske Gennemførelse til Skolerne, og i talrige Byer er oprettet særlige Skoletandklinikker, hvor Folkeskolens Elever kunne blive Genstand for en omhyggelig, systematisk Tandbehandling. Ved et Samarbejde mellem Skole og Tandklinik kan tillige opnaas, at Behandlingen gennemføres uden at røve Tid fra Undervisningen.

Ikke blot for Børnene selv er Tandplejens systematiske Gennemførelse af overordentlig stor Betydning, men ogsaa for Skolen, idet denne er interesseret i, at Elevernes Helbred bevares, og at de ikke som Følge af Tandpine eller alvorligere fra Tandlidelser stammende Sygdomme forsømme Skolen eller møde uoplagte til Arbejdet der, og for Samfundet betyder Tændernes Bevarelse en væsentlig Forbedring af de opvoksende Borgeres Sundhedstilstand og Arbejdsdygtighed. Alle disse Fordele kunne